

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/26/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011378
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114011378.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Patrika Príbělského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. augusta 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

O. T.,

nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom O., I. XXXX/XX, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 8T/105/2014 zo dňa 17. decembra 2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný uznáva vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr.zák., pretože hoci ako otec W. T., narodenej XX.XX.XXXX a W. T., narodenej XX.XX.XXXX, je povinný v zmysle § 62 a následne Zákona o rodine, ako aj rozsudku Okresného súdu Trenčín spisová značka 30P/343/2011 zo dňa 31.05.2012, právoplatným dňa 21.06.2012, prispievať na výživu svojej dcéry W. sumou 200,- Eur mesačne a dcéry W. sumou 200,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky T. T., narodenej XX.XX.XXXX, bytom O. O., A. V. XXXX/XX, pričom si však svoju vyživovaciu povinnosť riadne neplní a za obdobie mesiaca november 2013 do 17.12.2014 (vrátane mesiaca január 2015) mu vznikol dlh na riadnom výživnom v celkovej výške 5.600 Eur, kde za uvedené obdobie nebol evidovaný na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie a nepoberal v uvedenom období žiadne dávky ani príspevky, pričom pracoval ako samostatne zárobkovo činná osoba,

teda

najmenej 3 mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného.

Za to sa odsudzuje podľa § 207 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2, 4, 8 Tr.zák. a s prihliadnutím k § 37 písm. m/ Tr.zák. na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr.zák. mu určuje skúšobnú dobu 2 (dva) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. d/ Tr.zák. súd ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť k rukám N.. T. T., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom O. O., A. V. č. XXXX/XX v skúšobnej dobe dlžné výživné vo výške 5.600 (päťtisícšesťsto eur) € a platiť bežné výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný O. T. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr.zák., pretože hoci ako otec W. T., narodenej XX.XX.XXXX a W. T., narodenej XX.XX.XXXX, je povinný v zmysle § 62 a následne Zákona o rodine, ako aj rozsudku Okresného súdu Trenčín spisová značka 30P/343/2011 zo dňa 31.05.2012, právoplatným dňa 21.06.2012, prispievať na výživu svojej dcéry W. sumou 200 Eur mesačne a dcéry W. sumou 200 Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky T. T., narodenej XX.XX.XXXX, bytom O. O., A. V. XXXX/XX, pričom si však svoju vyživovaciu povinnosť riadne neplní a za obdobie mesiaca september 2012, vrátane až doposiaľ (vrátane mesiaca január 2015) mu vznikol dlh na riadnom výživnom v celkovej výške 7.200 Eur, kde za uvedené obdobie nebol evidovaný na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie a nepoberal v uvedenom období žiadne dávky ani príspevky, pričom pracoval ako samostatne zárobkovo činná osoba.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 2 Tr.zák. s použitím §§ 38 ods. 2, 4, 8, 37 písm. m/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 14 mesiacov, pričom podľa §§ 49 ods. 1 písm. a/, 50 ods. 1 Tr.zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený na skúšobnú dobu dvoch rokov.

Podľa §§ 50 ods. 2, 51 ods. 4 písm. d/ Tr.zák. bola obžalovanému uložená aj povinnosť spočívajúca v príkaze zaplatiť k rukám matky N.. T. T. v skúšobnej dobe dlžné výživné vo výške 7.200 €.

Rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním obžalovaného, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku s tým, že odvolanie smeruje proti výroku o vine a treste. Následne obžalovaný odvolanie aj písomne odôvodnil. V odvolaní poukázal najmä na to, že súd prvého stupňa neprihliadol na tú skutočnosť, že po rozvoze obnovil spolužitie s N.. T., pričom sa v tej dobe výhradne staral o domácnosť, či už z pohľadu financií, nákupu potravín, platenia elektriny, vody, plynu. Boli takto dohodnutí, aby si N.. T. šetrila peniaze. Obžalovaný navrhol vec vrátiť späť súdu prvého stupňa na preskúmanie príjmov a úhrad výživného.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, navrhol obžalovaný ešte doplniť dokazovanie ním predloženými fotokópiami písomného odvolania T. T. zo dňa 02.04.2014 vo veci Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 31P/33/2014 a Správy z prešetrenia pomerov Úradu práce sociálnych vecí a rodiny zo dňa 10.03.2014. Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Zo skutkovej vety rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že obžalovaný si nemal riadne plniť vyživovaciu povinnosť od septembra 2012 do rozhodnutia súdu prvého stupňa - 17.12.2014. Obžalovaný však už na hlavnom pojednávaní uviedol, že od rozvodu od 21.06.2012 až do konca septembra 2013 obnovil s bývalou manželkou spolužitie a aj spolu s maloletými deťmi žili v spoločnej domácnosti. Túto skutočnosť potvrdila vo svojej výpovedi aj svedkyňa N.. T. T.. Na rozdiel od obžalovaného však uviedla, že v tomto období domácnosť finančne „ťahala“ ona.

Z listinných dôkazov predložených obžalovaným na verejnom zasadnutí však vyplývajú také skutkové okolnosti, ktoré spochybňujú vyššie uvedené skutkové zistenia súdu prvého stupňa ohľadne skutočnej doby, počas ktorej si nemal obžalovaný riadne plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Z týchto listinných dôkazov, s ktorými sa odvolací súd oboznámil na verejnom zasadnutí, zhodne vyplýva, že sa N.. T. T. v marci 2014, resp. v apríli 2014 vyjadrila vo vzťahu k súdu (odvolanie v civilnom konaní) a vo vzťahu k Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Trenčín (šetrenie pomerov), že otec maloletých detí W. a W. v tej

dobe nemá zaplatené cca 6 mesiacov (pol roka) výživné. Aj z týchto vyjadrení N. T. T. potom vyplýva, že za riadne neplatenie výživného táto prakticky považuje dobu, kedy koncom septembra 2013 ukončila obnovené spolužitie s obžalovaným ako svojim bývalým manželom a otcom spoločných maloletých detí o výživné, ktorých ide.

Za takejto dôkazne situácie, vychádzajúc aj zo zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“, odvolací súd dospel k záveru, že obžalovaný si neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného až od reálneho ukončenia spolužitia bývalých manželov O. T. a N. T. T..

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu, pretože skutkové zistenia súdu prvého stupňa ohľadne doby neplatenia výživného boli neúplné, pretože sa súd dôsledne nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Odvolací súd v súlade s ustanovením § 322 ods. 3 Tr.por. rozhodol vo veci sám rozsudkom, pričom vo výroku o vine podľa § 207 ods. 2 Tr.zák. upravil skutkovú vetu tak, že za preukázanú vzal iba dobu neplatenia výživného od novembra 2013, kedy už obžalovaný a poškodená preukázateľne nežili v spoločnej domácnosti.

Pokiaľ ide o trest, odvolací súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z rovnakých právnych úvah, vrátane použitia zákonných ustanovení ako súd prvého stupňa. Obžalovanému uložil trest odňatia slobody o 2 mesiace kratší, ako súd prvého stupňa (v súlade však s ustanovením § 38 ods. 4 Tr.zák.), pretože došlo k skráteniu doby neplatenia výživného, vrátane zníženia sumy dlžného výživného.

V rámci podmieneného odloženia výkonu trestu odňatia slobody však bola obžalovanému uložená povinnosť, ktorej plnenie bude mať významný vplyv, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčí, alebo mu bude nariadený výkon uloženého trestu odňatia slobody. Súčasťou uloženej povinnosti obžalovanému je nielen zaplatiť dlžné výživné, ale platiť aj bežné výživné.

Obžalovaný si musí predovšetkým uvedomiť, že jeho povinnosť platiť výživné na svoje maloleté deti trvala pred trestným stíhaním, tak aj v priebehu trestného stíhania a pokračuje aj po právoplatnom skončení trestného stíhania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.